

Padi teravatele peadele

RAIVO TASSO

Vähemalt üks nõelapadi on igal käsitöötajal naisel. Tekstiilitudengid Tartu Kõrgemast Kunstikoolist ammutasid minipatjade tegemiseks ideid lapsepõlve lemmikraamatutest.

Siil udus

Margit Kullase nõelapadi on innovatiivne – hoiab nõelu ilma nõela pistmata. Väliselt märssi meenutav, sisult uuenduslik.

“Sain inspiratsiooni ühest oma lapsepõlve raamatust ja multifilmist – “Siil udus”. See on nii armas lugu! Nõnda saigi moosikompsust nõelapadi. Sarnase viis siil karupojale kingituseks,” pajatab Margit.

Margiti kompsukeses ei ole moosi lõhnagi, on hoopis magnetid, mis hoiavad nõelu enda küljes. Märssi lõige ei ole päris tavaline nelinurk. Selleks et räti saaks märssiks siduda ja kompsu keskosa ei jääks liiga paks ning räti otsad ei oleks liiga pikad, tuleb tegijail päris palju katsetada.

Arbuusisuhkrus

Arbuusiks vilditud nõelapadja tegi Kaisa Reimand. Pirakas nõelapadi sobib ka õmblusnurka kaunistama. Autor pani oma tööle magusa nime “Arbuusisuhkrus”.

Aja kuju

Maarja Tamjärv mõtles nõelapatju viltides Doris Kareva luulele ning andis oma tööle nimeks “Aja kuju”. Kolm patja, mis pehmed ja valged nagu pilved, olid ehitud kuldsete tähtedega – tikitud sõnumiks armastatud luuletaja read. Sellel pärlitega ehitud padjal on elutark mõte: “Kõik on õrnad.”